

přátelé přírody



9 | 2012 | bulletin asociace Přátelé přírody ČR | www.pratele-prirody.cz | zdarma



Objevovali hory jižní Evropy



Hory a ruiny: proč se nám líbí



Od kořenů po současnost

V Krnově proběhlo první celostátní setkání Přátel přírody

KRNOV - Do slezského města Krnova v pátek 7. září přijeli zástupci členských organizací Přátel přírody České republiky, aby společně prožili víkend nazvaný prostě Setkání. V dnešní době plné reklamních sloganů totiž zapomenáme, že téměř všechno lze říct jednoduše. Jednoduchý byl i cíl celé akce - lépe se mezi sebou poznat a tak objevit, co jednotlivé součásti českých Přátel přírody spojuje, aby se dál mohly (jak se moderně říká) „sítovat“. Od sklonku roku 2010 česká větev světové rodiny Přátel přírody (známých přes 100 let v zahraničí jako Naturfreunde nebo Naturefriends) chytá

druhý dech a má elán. To do asociace přistoupily nové členské organizace, které čerí druhy trochu stojaté vody. I proto vznikl nápad uspořádat společnou akci, čehož se chytil krnovský klub Společenství Severských pánů a pozval do svého působiště zástupce ostatních členů Přátel přírody ČR.

Setkání Přátel přírody, podporované i místní radnicí nabídlo účastníkům neformální diskuse, prohlídku historického města a exkurzi do výroby varhan nebo výlet na rozhlednu na vrchu Cvilín nad městem. Na úvod akce nechyběla ani malá vernisáž s výstavou tří amatérských, ale kvalitních umělců

z řad přítomných. Spolu s polskými partnery, kteří se přijeli na akci podívat, prošli účastníci Setkání v sobotu také centrem Krnova v improvizovaném průvodu s historickými kostýmy a zaujali tak nic netušící veřejnost. Oba společné večery pak patřily posezení s kytarou, prezentaci činnosti Přátel přírody v Česku i ve světě, nápadům na další činnost a vzájemným pozváním do míst, odkud jednotlivé delegace přijely. Některá z nich jistě zvedne prapor pořadatelů Setkání i příští rok. Účastníci se totiž shodli, že určitě musí proběhnout.



Jablonečtí Přátelé přírody objevovali pohoří jižní Evropy

S padesátkou turistů z Jablonce nad Nisou z místní skupiny Přátel přírody jsem strávila týden mezi 21. a 28. červencem v Kranské Goře ve Slovinsku. A nejen tam. Vyjeli jsme v sobotu ráno z Jablonce, přes Prahu, Linz, Salzburg a tauernské tunely jsme přijeli do Korutan, přes italské Tarvisio do Slovinska do Kranské Gory. Zde jsme se ubytovali v mládežnickém hotelu s polopenzí.

V neděli jsme se vypravili do Itálie na sedlo Sella Nevea, bohužel kvůli spadlému kamení byla cesta uzavřena a museli jsme zvolit jiný program. Jeli jsme přes sedlo Predil k ústí silničky, která vede na Koču pod Mangrtom. Osobní auta projedou až nahoru, my jsme šlapali po turistické cestě nebo i po asfaltce na Koču. Nahoře byl velký vítr a dosti chladno. Někteří přesto vyšli až na sedlo pod Mangrtem nebo i samotný Mangrt 2679 m.

V pondělí jsme jeli přes Bledské jezero k jezeru Bohinjskému, od něho lanovkou na horu Vogel. Odtud jsme podnikli přechod k vodopádu Savica, někteří vyšli na horu Vogel, ostatní se toulali po okolních dvoutisícovkách.

Další den jsme přes Itálii přešli do Rakouska a vyjeli placenou silnicí Villacher Alpenstrasse pod horu Dobratsch. Pěšky jsme šli na vrchol, na němž je největší vysílač v Rakousku. Dále je zde německý kostel Maria am Stein a malá kaple Windische Kirche, kterou postavili horníci z nedalekých olověných dolů. Na cestě zpět jsme se zastavili u výhledu na srázy, které vznikly ve 14. st. sesuvem několika km³ horniny. Zbytek dne jsme strávili ve Villachu, prošli jsme se kolem řeky Drávy, navštívili centrum s kostelem a krásnými starými uličkami.

Ve středu nebylo počasí vhodné pro túry ve vysokých horách, proto jsme se vypravili z Kranské Gory údolím řeky Velká Pišnica do hor k chatě v Krnici, kde jsme objevili borůvkový likér. Následovalo brodění přes řeku na druhou stranu. Došli jsme na silnici, která byla postavena v 1. světové válce ruskými zajatci. Mnozí zde zemřeli, na jejich památku byl postaven krásný dřevěný ruský kostel.



Po odpočinkovém dnu jsme se znovu pokusili jet na sedlo Nevea, ale cesta byla stále uzavřena. Zvolili jsme proto výlet přes sedlo Predil do Bovce. Zde jsme vyjeli lanovkou, která má převýšení 1800 m, pod horu Kanin. Někteří šli na sedlo Sella Nevea, jiní na horu Kanin 2587 m a všichni k Oknu Prestreljniku - obrovskému otvoru ve skále.

V pátek byl poslední den na pořádnou túru i na rozloučení s Julskými Alpami. Vyjeli jsme proto na sedlo Vršič, které je spojnici mezi Kranskou Gorou a údolím řeky Savica. Je 1611 m vysoko, silnice nahoru má 25 ostrých zatáček. Z Vršiče jsme šli na sedlo Vratca, na Sleme a Slemenovu špicu, z níž jsou nádherné rozhledy na Jalovec a na

dolinu Planica se známými skokanskými můstkami. Večer jsme strávili procházkami po Kranské Goře a okolí.

V sobotu jsme odjžděli domů, cesta proběhla bez problémů a ve večerních hodinách jsme byli opět v Jablonci.

Z Julských Alp jsme si odnesli překrásné dojmy. Hory jsou sice drsné a příkré, ale lze si vybrat túry různé obtížnosti, nebo si prostě užívat krásného počasí a slovinské pohostinnosti. Velkým plusem je i možnost přeježdění i přecházení hor ze Slovinska do Rakouska a Itálie bez jakýchkoli formalit.

□ **Drahomíra Jotovová, ČSTS Přátel přírody, Jablonec nad Nisou**

Fotoreportáž ze Setkání Přátel přírody v Krnově

autory fotografií jsou Míla Stránská, Hynek Pečinka a Mirek Prokeš

více fotek: <http://akis.rajce.idnes.cz/>



Ještě jednou z Jablonce: výjezd do Krušných hor

Na počátku druhého prázdninového měsíce strávila skupina jabloneckých Přátel přírody v počtu 45 turistů pět dní v teplické oblasti Krušných hor.

Historie osídlení Krušných hor sahá až do pravěku a do doby Keltů, kteří začali využívat naleziště rud. Trvale osídlili oblast pod horami Slované v 5. až 6. století. V průběhu staletí vznikaly kláštery, města a strážní hrady. Ve 13. století přicházeli prospektori, nacházeli kovy a rozvíjela se těžba cínu, stříbra a dalších kovů. Později bylo započato s těžbou uhlí, která v poválečném období spolu s výstavbou elektráren a chemických závodů přispěla k devastaci krajiny. V 70. začaly umírat krušnohorské lesy. Dnes je situace mnohem lepší, lesy jsou opět vysazeny a vzduch je čistý. Doly se po vytěžení rekultivují, vznikají nová jezera a rekreační oblasti.

V sobotu ráno jsme vyjeli naším autobusem přes Děčín do Tisé, kde jsme začali prohlídkou skalního města Tiské stěny a pokračovali na Nakléřovský průsmyk. Ten je důležitou spojnici mezi Čechami a Saskem. Tudy prošel v r. 1126 císař Lothar III. a byl poražen knížetem Soběslavem I. v bitvě u Chlumce. Zde táhl v r. 1813 Napoleon a byl poražen v bitvách u Chlumce a Varvažova. Šli jsme po krásných lesních cestách s výhledy až do lyžařského střediska Telnice. Autobus nás dovezl na ubytování do kempu v Chabařovicích. Zabydleli jsme se v chatkách a hned se vykoukali na přilehlém koupališti.

Druhý den jsme jeli do Meziboří a vystoupali pěšky na Loučnou, z níž byl výhled do kraje pod horami. Další cesta nás zavedla na Vlčí horu, kde je nově postavena rozhledna a na blízkou Dlouhou Louku, kde bylo výborné občerstvení a posezení. Krásné výhledy byly i ze Stropníku, kde kdysi bývala rozhledna. Cílem naší cesty bylo

město Osek s národní památkou - cisterciáckým klášterem, který jsme si prohlédli s průvodcem.

Pondělí- tento den jsme jeli na německou stranu hor do lázni Bärenburg. Z nich jsme šli do města Altenburg, které bylo významné svými cínovými doly, a navštívili hornické muzeum. Vyšli jsme na rozhlednu Gaisingberg a došli na Zinnwald a potom do Cínovce. Do nedávna to byl významný pohraniční přechod, dnes je provoz veden po dálnici a místu se vyhýbá.

V úterý jsme se vydali autobusem do městečka Hrob, zde jsme nastoupili do vagonů romantické železniční trati na

pu. Večer bylo grilování buřtů a posezení u bufetu.

Ve středu jsme jeli do Krupky a vyjeli lanovkou na Komáří Hůrku. Je to nejdelší sedačková lanovka v ČR, s délkou 2348 m, s převýšením 483m, jízda trvá 15 minut. Šli jsme po vrcholových partiích lesem i loukami k zaniklé vesnici Přední Cínovec a krásnou sestupovou cestou do Krupky. V hradní restauraci jsme se dobře najedli a rozhlédli po Krupce a okolí. Odjeli jsme do Teplic, navštívili jsme lázně, Pravřídlo a centrum města.

K večeru jsme odjeli domů do Jablonce.



Moldavu. Trať byla vybudována v osmdesátých letech 19. století a byla propojena až do Saska. Překonává výškový rozdíl ca 500 m, jsou zde 2 tunely a několik mostů. V roce 1996 měl být provoz ukončen, ale po nezbytných opravách pokračuje.

Dojeli jsme na Moldavu, pěšky jsme šli do Nového Města a na Bouřňák. Z něho vedou lyžařské sjezdovky do Mikulova. Autobusem jsme jeli dolů po serpentínách silnice do Hrobu a zpět do kem-

Krušné hory opět stojí za to navštívit, je to ráj lyžařů, kolařů i turistů. Velkým plusem jsou dobře vybavená infocentra se spoustou materiálů o horách, památkách i možnostech zábavy. Největšími zážitky byla moldavská železnice, lanovka na Komáří vížku a krásná města Osek, Krupka a Teplice.

□ **Drahomíra Jotovová, ČSTS Přátelé přírody, Jablonec nad Nisou**

Senioři z Orseje vystoupali na Sv. Hostýn

Ve středu 19. září se přidali senioři z krnovského klubu přátel přírody Orsej k zájezdu na Svatý Hostýn, poutní místo na Kroměřížsku. „Byl nás plný autobus, z našeho klubu šest. Do kostela nepršelo, ale okolo děsně, takže se nedalo fotit. Byli jsme ještě na exkurzi v TON (Továrna ohýbaného nábytku) v Bystřici pod Hostýnem a ve Zlíně. Doma mě na večeri čekaly švestkové knedlíky jako závěr pěkného dne.“ Podala krátkou zprávu Mirka Šimarová z krnovského Orseje.

Malá liška v novém doupěti

Nejen děti jsou na začátku září šťastné, že je potkalo něco nového, a sice nový školní rok. Taky my z klubu Malá liška máme důvod k radosti. Ve spolupráci se statutárním městem Olomoucí jsme dostali možnost pořádat své aktivity a scházet se v prostorách Klubu pro seniory na Javoříčské ulici. Je to naprosto strategické místo - mezi Drápalem, Moritzem a vazební věznicí, tedy v centru města. Dostanete se k nám jednoduše pěšky, přímo u klubu je zastávka tramvají č. 1, 4, 6 (Okresní soud) směrem do centra, na tržnici vám jede spousta autobusových linek a dál je to co by kamenem došel.

Více zde: <http://www.malaliska.cz/news/od-zari-mame-nove-doupe/>

Co se děje jinde...

ŠKRTNEME I ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ?



Ve čtvrtek 27. září od 19 hodin se v Americkém centru v Praze (Tržiště 13, Malá strana, mapa: <http://goo.gl/EGvNm>) koná debata zástupců politických stran, která reaguje na zaměření vládních rozpočtových škrťů a jejich následný dopad na úroveň ochrany životního prostředí, a tím i zdraví lidí v České republice.

Mgr. Jiří Zimola | Česká strana sociálně demokratická
Ing. Kateřina Konečná | Komunistická strana Čech a Moravy
zástupce bude upřesněn | Občanská demokratická strana

Mgr. Ondřej Mirovský, M.EM | Strana zelených
RNDr. Jakub Hruška, CSc. | TOP 09

Akci bude moderovat komentátor Hospodářských novin Petr Honzejek. Rezervujte si své místo prosím zdarma na adrese debata@zelenykruh.cz.

Čtení na pokračování...

Hory a ruiny - odkdy se nám líbí?

V průběhu 18. století došlo k radikálnímu zlomu v obdivu k typům přírodních scenérií. Zatímco ještě na začátku století byla obdivována krajina hospodářsky využívaná člověkem, jako jsou pastviny, pole a vinohrady, v druhé půlce století najdeme již výslovně obdiv k divokým scenériím, jako byly pralesy, rozbořené moře či hory. Zejména velehory, platicí v 17. století všeobecně za objekty šeredna či vůbec nehodné zájmu, se stávají cílem mnoha výletů a výprav. A to nikoliv pro nějaký sportovní výkon, ale pro jejich krásu či vznešenost, abychom použili pojem, který byl v té době používán. V tomto textu shrnu tento určitý zlom s tím, že budu akcentovat především návaznost obdivu k horám na obdiv ke zříceninám.

To, že došlo k náhlému přelomu, není nějakým mým zvláštním objevem, ve 20. století na něj výrazně upozornila monografie Marjorie Hope Nicolsonové *Mountain Gloom and Mountain Glory* z mladý člen nobility na svém putování vydal, tak spíš z nutnosti je překročit na cestě do Itálie. A byť setkání s Alpami bylo pro většinu cestovatelů

roku 1959. A už v 19. století připadal rozdíl mezi tehdejší zájmem o hory a minulostí nápadný například anglickému básníkovi Williamu Wordsworthovi, který si všiml, že dříve se z Angličanů-cestovatelů nikdo nevyjadřoval ke vznešenosti Alp. Obdobně si John Ruskin ve svých *Modern Painters* (z roku 1856) všimá, jak nikde nebyly hory předmětem zájmu umění během antiky a středověku, a najednou jsou jich plné galerie. Zabývá se podrobně i nechutí místních obyvatel k horám a jakousi depresivitou či temnotou (*gloom*), vznášející se nad životem švýcarských horalů.

Jak pozvolna a pomalu se rozvíjel **estetický** kult hor, je otázkou (ponechme stranou symbolický význam či zájem praktický, např. hornický atd.). Opatrný zájem a jednotlivé výstupy najdeme už dříve, známý je například výstup básníka Petrarcky na Mt. Ventoux roku 1336, z něhož nám zanechal i obsáhlou zprávu. Ze staršího zážitkem, dlouho vzbuzovaly především strach a hrůzu a nikoliv zalíbení. I později Alpy a velká pohoří budila velký zájem, ale dochované

šších období však chybějí doklady nějakého zvláštního estetického nadšení nad horskými velikány, snad až na naprosto výjimečné jednotlivce, jako byl například přírodovědec Konrad Gesner v 16. století, který psal o rozkoších výstupu na horu už v roce 1541.

Kosmické vejce

V průběhu renesance hory sice vzbuzovaly zájem v podobě namalovaných scenérií na pozadí obrazů, ale nikoliv ve skutečnosti. Teprve v 18. století začaly být hory „samy o sobě“ opravdu objektem estetickým. A evidentní změnou je i to, že se už nejedná o pouhé „dívání se“ na hory, ale i pokusy proniknout do nich hlouběji, případně na ně vylézt. Možná by se dala i vyslovit hypotéza, že jejich estetický význam stoupal více méně úměrně s tím, jak pozvolna upadal jejich význam kulturní.

Pokud se k velehorám, především k Alpám (či přímo do nich) nějaký popis příliš estetickými superlativy, v porovnání třeba s 19. stoletím, rozhodně nehýří. Volná příroda byla do 18. století stále považována za nebez-

pečnou a hroživou. Za krásnou a půvabnou byla naproti tomu všeobecně považována krajina rovná, plochá a obdělávaná. Vysoké hory byly považovány za obudné a byly nazývány zrudami, bradavicemi a vředy (těžká obhospodařovatelnost jistě toto vnímání podporovala). Tento postoj souvisel i s obecným přesvědčením, že Země byla před potopou rovná a teprve voda vejce". Teprve trosky tohoto světa způsobily, že všude nalézáme ošklivou a Bohem původně nezamýšlenou nerovnost a nepravidelnost, a to jak ve vnitrozemí, tak i na pobřeží. Burnet čerpal ze své návštěvy Alp roku 1671,

seslaná za trest tento krásný povrch poškodila. Bůh by přece ve své dobrovolnosti nepostavil lidem do cesty něco tak neúrodného, neschůdného, neužitečného a neuspořádaného. Takovou představu obsahovala i ve své době populární vědecká teorie teologa a geologa Thomase Burneta *Svatá teorie země (Telluris Theoria Sacra)*, publikovaná v roce 1681. Ta vysvětlovala kdy na něj tyto „mohutné, divé vrcholy z kamene“ mocně zapůsobily (a možná ve výšce viděl i časté zkameněliny schránek měkkýšů či amonitů). Současně ale představovaly jeho silné zážitky velký problém pro jeho teolo-

nepřítomnost zmínky o horách v *Genezi* právě jejich původní nepřítomností. Hory měly vzniknout až jako následek potopy, v níž popraskala doposud hladká skořápka Země, ve vzniklých proláklínách se rozevřel oceán a vyvrásnila se horstva (viz obrázek). Země byla podle ní původně vytvořena podle geometrických pravidel jako zcela pravidelné "kosmické gické názory, a jeho teorie měla nějak vše srovnat do racionálně zdůvodnitelných konstrukcí.

Pokračování příště...



Karel Stibral

Estetik a historik přírodních věd. Zabývá se vzájemnými vztahy kultury a přírody, především historií estetického a uměleckého postoje ke krajině. V současnosti pracuje jako odborný asistent na katedře environmentálních studií FSS MU v Brně.

CEE bankwatch network

MÁTE LEPŠÍ NÁPADY?

SEM S NIMI !

PELETKY Z MÍSTNÍ BIOMASY. OBNOVENÁ ALEJ JAKO VEŘEJNÝ PROSTOR. OBECNÍ KOMPOST. INTEGROVANÁ DOPRAVA - NA KOLE A VLAKEM

TYTO PROJEKTY BY MOHLY BÝT FINANCOVÁNY Z EVROPSKÝCH FONDŮ. DEJTE NÁM VĚDĚT O SVÝCH NÁPADECH A MŮŽEME JE SPOLEČNĚ PROSAZOVAT.

CEE BANKWATCH NETWORK VYHLAŠUJE SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ NÁPADY NA PROJEKTY, KTERÉ ŘEŠÍ PROBLÉMY MÍSTNÍ KOMUNITY A PŘÍSPÍVÁJÍ K OCHRANĚ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ A SNÍŽENÍ SPOTŘEBY ZDROJŮ. CENA PRO VÍTĚZE 35.000 KORUN.

BANKWATCH.ORG/SOUTEZ

Tento materiál byl vytvořen za finanční podpory Evropské unie, programu Europe for Citizens. Za jeho obsah je zodpovědný CEE Bankwatch Network a nejméně jeden stávající členský stát.

Mediální partner: 128-tele.cz

Duha Kopretina Plzeň
pořádá dne **28. 9. 2012** **Kopretina**



DUHOVÝ DEN
ANEŽ
ZÁBAVNÉ ODPOLEDNE
S KOPRETINOU

Akce se koná ve **Škoda sport parku** v Plzni
od 14:00 – předpokládáný konec je v 17. hodin

Vstupné: ZDARMA



Čeká na vás **lezecká stěna** pod dozorem instruktorů, **skákací boty, velká nafukovací skluzavka, skákací hrad, trampolína** a skluzavka pro malé, malování na obličej a další různé soutěže (skákání v pytlí, hod na cíl, skládání obrpuzzle aj.).



Více informací naleznete na www.kopretina.org

V případě zájmu o některé frekventované disciplíny je možná rezervace na martina@kopretina.org nebo na tel. číslo 777 563 433



Tuto akci podpořili:



Hnutí Přátel přírody: od kořenů až po současnost...

... od rudé barvy k zelené



Před téměř 120 lety, 28. března 1895 se na výzvu rakouského volnomyšlenkáře a socialisty, učitele Georga Schmiebla publi-

kovanou ve Vídeňských dělnických listech, sešla třicítka zájemců, aby založili turistický spolek Přátel přírody (Naturfreunde). Vůdčími postavami se stali Alois Rohrauer, Anton Kreuzer a Leopold Happisch. Prvního výletu, který pořádali o měsíc později, se účastnilo už 62 lidí. A za dva roky, v červenci 1897 začal vycházet časopis Přítel přírody (Der Naturfreund) nákladem 400 výtisků.

Cílem spolku bylo dát tehdejší těžce pracujícím příležitost trávit volný čas v přírodě a uniknout tak od nezdravých podmínek pro život a pro práci. Nešlo jen o to dostat lidi do volné přírody, ale probudit v nich lásku k ní a předávat jim znalosti o přírodě a kultuře. Na rozdíl od většinové populace, která módně výletničila, nebyl pohyb v přírodě pro Přátele přírody



cílem, ale prostředkem k výchově a vzdělávání.

V roce 1905 se ideály Přátel přírody rozšířily také do Švýcarska a Německa. Činnost Přátel přírody probíhala v místních skupinách, které lidem nabízely „sport a kulturu“ ve volném čase. V době, kdy pracovní doba trvala více než 10 hodin denně a nejméně šest dní v týdnu a neexistovala place-

ná dovolená, to bylo něco nového. Přátele přírody také už od začátku hnutí budovali přístřešky, které nazývali Domy Přátel přírody (první byl dokončen roku 1907), což byla alternativa k finančně nedostupným horským boudám Alpského spolku.

Budování vlastních chat bylo zároveň společenskou aktivitou, kde se v praxi projevovala solidarita (všechnu práci vykonali dobrovolníci) a jejich politický názor. Svůj slogan „Berg frei!“ (Svobodu horám!) používali od roku 1900 Přátele přírody jako protiklad k „Berg Heil!“ (Sláva horám!), jak se zdravili členové měšťanských spolků.

Hlavní činnost Přátel přírody probíhala pod širou oblohou (v přírodě v okolí jejich chat), zároveň byli i politicky aktivní. Jako přesvědčení internacionalisté byli v popředí protiválečného hnutí, když byl v Evropě založen požár 1. světové války, a ještě více ve 30. letech, poté co v Německu a později i v Rakousku převzali moc fašisté. Pro představu, mezi válkami mělo hnutí Přátel přírody více než 200 tisíc členů. Nejvíce v Rakousku a Německu, početné skupiny působily i ve Švýcarsku, Jugoslávii, Maďarsku, Spojených státech, Anglii, Francii, Norsku, Rumunsku, Bulharsku, v Nizozemí a Lucembursku.

V Německu a Rakousku zaplatili Přátele přírody za svůj odpor proti fašismu zákazem činnosti, konfiskací majetku a spousta jejich vůdčích postav byla uvězněna v koncentračních táborech. Během válečných let směly působit jen organizace ve Spojených státech a ve Švý-

carsku, kam už v roce 1934 přesídlilo vídeňské mezinárodní ústředí hnutí.

V Československu byli (německojazyční) Přátele přírody aktivní zvláště v severních Čechách. Už v roce 1927 vybudovali dodnes (pod názvem Prezidentská chata) stojící Dům Přátel přírody na Královce u Bedřichova v Jizerských horách, celkem vlastnili v Československu 39 nemovitostí, chat a pozemků, včetně jedné v oblasti Vysokých Tater. Když už Přátele příro-



dy nemohli působit v Rakousku a Německu, konal se kongres mezinárodního hnutí Přátel přírody v roce 1936 v Brně. Poté však nacismus dostihl i československou větev hnutí - jejich působení v Sudetech nejprve zakázala henleinovská Sudetoněmecká strana a jejich majetek definitivně zkonfiskovala Třetí říše.

Současně se skončením války hnutí Přátel přírody obnovilo svou činnost a snažilo se také o navrácení zabave-



Výstroj a výzbroj turistů na přelomu 19. a 20. století

ných Domů. To se podařilo a brzy k nim přibýly i další nově postavené. Přátelé přírody, v západních zemích stále silně spojeni se sociálnědemokratickými stranami, byli opět v popředí politického boje. Tentokrát za osmihodinový pracovní den, pětidenní pracovní týden a více placeného volna.

Zbohatnutí Západu tyto požadavky umožnilo splnit, což mj. přitáhlo k aktivitám hnutí více zájemců. Situace ve východní Evropě ale byla jiná - po válce byli mnozí členové Přátel přírody kvůli svému německému původu



odsunutí (a mnozí neodsunutí antifasistické raději odešli sami) a jejich chaty znárodněny a až v 90. letech

došlo k obnově místních spolků a někde i k navrácení majetků (v Česku ani to ne).

V současnosti jsou Přátelé přírody velkou mezinárodní organizací. Mají přes 400 tisíc členů sdružených ve

3.500 místních skupinách ve 25 zemích čtyř kontinentů, většinou v západní a střední Evropě. V těch nejkrásnějších místech Evropy i v zámorí najdeme více než tisíc Domů Přátel přírody. Hlavním tématem stále zůstává zdravé životní prostředí. Zatímco dříve šlo o to dostat lidi do volné přírody, dnes Přátelé přírody usilují o ochranu přírody a udržitelný turismus.

Aktuálními tématy jsou také např. deprivovaná mládež nebo imigranti a jejich zapojení do společnosti prostřednictvím aktivního trávení volného času v přírodě. Dá se říct, že Přátelé přírody jsou dnes méně rudí a více zelení. Stále jde o organizování aktivit pod širým nebem (a to nejen v Domech Přátel přírody), ale politicky



Občanské sdružení BEZK Vás zve na workshop, který je jednou z hlavních aktivit projektu „Aktivní občané a média“

Bud'te více vidět v médiích! aneb lepší Public Relations svépomocí

DVOUDENNÍ VZDĚLÁVACÍ WORKSHOP URČENÝ AKTIVNÍM OBČANŮM, KTERÍ MAJÍ ZÁJEM ZLEPŠIT SVÉ KOMPETENCE V OBLASTI VZTAHU S MÉDIÍ A PROPAGACE SVÉ ČINNOSTI.

PLZEŇ

18. - 19. ŘÍJNA 2012

LIBEREC

20. - 21. ŘÍJNA 2012

ÚSTÍ NAD LABEM

1. - 2. LISTOPADU 2012

HRADEC KRÁLOVÉ

17. - 18. LISTOPADU 2012

JAK FUNGUJÍ MÉDIA.

JAK VE SVÉ PRÁCI NAJÍT TEMA, KTERÉ LZE „DOBŘE PRODAT“ MÉDIÍM.

JAK EFEKTIVNĚ VYUŽÍT INTERNET.

JAK NAPSAT TISKOVOU ZPRÁVU, KTERÁ MÁ ŠANCI ZAJÍMAT NOVINÁŘE.

MĚKIKURZ FOTOGRAFOVÁNÍ.

MĚKIKURZ RYCHLE TVORBY LEVIÝCH A KVALITNÍCH INTERNETOVÝCH STRÁNEK.

MNOHO PRAKTICKÝCH RAD A TIPŮ.

To vše v podání lektorů pod vedením Jana Rybáře - novináře, lektora a držitele ceny Czech Press Photo.

Neváhejte a využijte jedinečnou příležitost k získání praktických znalostí, dovedností a poznatků.

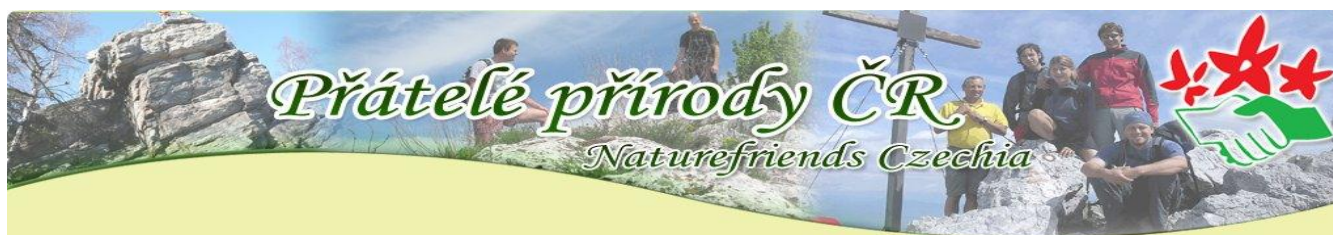
Účastníkům workshopu nabízíme možnost další spolupráce a podpory v rámci regionálních projektů. Blíží informace na www.dobramedia.cz

Účast na workshopu je ZDARMA.
Stačí se včas zaregistrovat na www.dobramedia.cz



jsou více zaměřeni na zelená témata. Ta je spojují i bez ohledu na státní hranice - mezinárodní rozměr mají projekty v oblasti ochrany životního prostředí, alternativního cestovního ruchu a udržitelného rozvoje.

NA WWW.PRATELE-PRIRODY.CZ JE KE STAŽENÍ TOTO I DALŠÍ ČÍSLA BULLETINU. NAJDETE ZDE AKTUÁLNÍ ZPRÁVY Z NAŠEHO SVĚTA A DALŠÍ INFORMACE. NAVŠTIVTE NÁS!



Přátelé přírody ČR / Naturefriends Czechia

A: Senovážné nám. 24, CZ 116 47 Praha 1 T: +420 602 431 149 E: info@pratele-prirody.cz

W: www.pratele-prirody.cz

Praha - Kladno - Olomouc - Liberec - Jablonec nad Nisou - Krnov - Nové Město na Moravě - Pardubice